

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Πράξεων 20, 16–18, 28-36

Αρχαίο Κείμενο

16 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτουπέρας εἰς Ἔφεσον μετέκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 ὡς δὲ παρειέροντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἂψ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἔγενόμην. 28 προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθηκε ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. 29 εἶπὼ γάρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· 30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. 31 διὸ τρηθορέϊτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετὴν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. 32 καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἔποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πασίν. 33 ἀρτυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· 4 αὐτοὶ τινάσκετέ ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μείψ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. 35 πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτός εἶπε· μακάριόν ἐστὶ μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. 36 καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείξ τὰ ἰσνάτια αὐτοῦ σὺν πασίν αὐτοῖς προσεκύξατο.

Μετάφραση

16 Εκείνες τις μέρες, ο Πάυλος αποφάσισε να παρακάμψει την Έφεσο, για να μη χρονοτριβήσει στην επαρχία της Ασίας· βιαζόταν να είναι στα Ιεροσόλυμα, αν του ήταν δυνατό, την ημέρα της Πεντηκοστής. 17 Από την Μίλητο έστειλε στην Έφεσο και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. 18 Όταν ήρθαν και τον συνάντησαν τους είπε: «Εσείς οι ίδιοι ξέρετε πώς συμπεριφέρθηκα απέναντί σας όλον τον καιρό, από την πρώτη μέρα που πάτησα το πόδι μου στην επαρχία της Ασίας. 28 Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεῦμα το Άγιο σας έθεσε επισκόπους για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Κυρίου και Θεού, που την έκανε δική του με το αίμα του. 29 Εγώ το ξέρω ότι μετά την αναχώρησή μου θα εισβάλουν σ' εσάς λύκοι άγριοι, που δε θα λυπηθούν το ποίμνιο. 30 Ακόμα και από ανάμεσα σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες, για να παρασύρουν τους πιστούς με το μέρος τους. 31 Γι' αυτό να αγρυπνείτε, και να θυμάστε ότι τρία χρόνια συνέχεια δεν έπαυσα νύκτα και μέρα να νουθετώ με δάκρυα τον καθένα σας. 32 Τώρα, αδελφοί, σας εμπιστεύομαι στο Θεό και στο κήρυγμα που σας αποκάλυψε η χάρη του. Αυτός μπορεί να σας κάνει ώριμους στην πίστη και να σας δώσει την επουράνια ζωή μαζί με όλους εκείνους που έχουν γίνει δικοί του. 33 Ασήμι ή χρυσάφι ή ιματισμό ποτέ δεν ζήτησα. 34 Εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι για τις ανάγκες τις δικές μου και των συνοδών μου δούλεψαν αυτά εδώ τα χέρια. 35 Με κάθε τρόπο σάς έδωσα το παράδειγμα, ότι πρέπει να εργάζεστε έτσι σκληρά, για να μπορείτε να βοηθάτε αυτούς που έχουν ανάγκη. Να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού, που είπε “καλύτερο να δίνεις παρά να παίρνεις”». 36 Αφού τα είπε αυτά, γονάτισε αυτός και όλοι εκείνοι και προσευχήθηκε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

(Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κεφ. 17, 1 – 13

Αρχαίο Κείμενο

1 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Πατέρ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, 2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. 3 αὐτῆ δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα ἴνώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. 4 εἶπὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἔτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω·

5 καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῆ δόξης ἣ εἶχον παρὰ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 6 Ἐφάνερωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τέηρηκάσι. 7 νῦν εἴνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστὶν· 8 ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ εἴνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 Ἐἶπὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἶσι, 10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι, καὶ εἶπὼ πρὸς σέ ἐρχομαι. πάτερ ἅτε, τέηρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. 12 ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, εἶπὼ τέηρουσαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ τράφη πληρωθῆ. 13 Νῦν δὲ πρὸς σέ ἐρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπωληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Μετάφραση

1 Εκείνο τον καιρό, σήκωσε ο Ιησούς τα μάτια του στον ουρανό και είπε: «Πατέρα, έφτασε η ώρα· φανέρωσε τη δόξα του Υιού σου, ώστε ο Υιός να φανερώσει τη δική σου δόξα. 2 Εσύ του έδωσες εξουσία πάνω σε όλους τους ανθρώπους· έτσι θα δώσει κι αυτός την αιώνια ζωή σε όλους αυτούς που του εμπιστεύτηκες. 3 Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: Να αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως το μόνο αληθινό Θεό, καθώς κι εκείνον που έστειλες, τον Ιησού Χριστό. 4 Εγώ φανέρωσα τη δόξα σου πάνω στη γη, αφού ολοκλήρωσα το έργο που μου ανέθεσες να κάνω.

5 Τώρα λοιπόν εσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντά σ' εσένα με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να γίνει ο κόσμος. 6 Σε έκανα γνωστό στους ανθρώπους που τους πήρες μέσα από τον κόσμο και μου τους εμπιστεύτηκες. Ανήκαν σ' εσένα, κι εσύ τους έδωσες σ' εμένα, κι έχουν δεχτεί το λόγο σου. 7 Τώρα ξέρουν πως όλα όσα μου έδωσες προέρχονται από σένα· 8 γιατί τις διδαχές που εσύ μου έδωσες τις έδωσα σ' αυτούς, κι αυτοί τις δέχτηκαν και αναγνώρισαν πως πραγματικά από σένα προέρχομαι, και πίστεψαν πως εσύ με έστειλες στον κόσμο. 9 Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο αλλά γι' αυτούς που μου έδωσες, γιατί ανήκουν σ' εσένα. 10 Κι όλα όσα είναι δικά μου είναι και δικά σου, και τα δικά σου είναι και δικά μου, και δι' αυτών θα φανερωθεί η δόξα μου. 11 Τώρα δεν είμαι πια μέσα στον κόσμο· ενώ αυτοί μένουν μέσα στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι σ' εσένα. Άγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς. 12 Όταν ήμουν μαζί τους στον κόσμο, εγώ τους διατηρούσα στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου· αυτούς που μου έδωσες τους φύλαξα, και κανένας απ' αυτούς δε χάθηκε, παρά μόνο ο άνθρωπος της απώλειας, ώστε να εκπληρωθούν τα λόγια της Γραφής. 13 Τώρα όμως έρχομαι σ' εσένα, και τα λέω αυτά όσο είμαι ακόμα στον κόσμο, ώστε να έχουν τη δική μου τη χαρά μέσα τους σ' όλη την πληρότητά της».